

YARED: THE COMPOSER OF HUMNS

Besides deggua, Yared is regarded by Ge'ez (Ethiopic) scholars as the founder of qinε, a very high, elaborate, strict and mult-layered form of Ge'ez poetry that is cryptic, complex, profound, and rich in allusions to religion, legend, history, law social customs, etc, and generally to the human condition. Following Yared, Yohannes of Gebla in Wollo, and Tewanei of Deg Istifa in Gojam are reputed to have enriched it and made it even more complex and rigorous. However, it is Yared who is generally credited as the supreme founder of this uniquely Ethiopian genre of poetry known as qinε, a genre that demands not only metre and measure but also strict adherence to the rules of logic.

Nevertheless, Yared's place in Ethiopian culture is what it is on account of his being the most subtle, most spiritually uplifting, and most euphonic composer of both the hymns and the chants that accompany them. He further established the order of their service by time of day and day of year, by the occasion of the feast and by its import, by the character of the religious season and by its dominant theme and mood.

His compendium of hymns is known as the Deggua. His composition began with:

**ዋይ ዜማ ወይ ዜማ ዘሰማዕኩ በሰማይ አመላዕክት ቅዱሳን
እንዘ ይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር
መልዕ ሰማያት ወምድር ቅድሳተ ስብሐቲክ።**

*Oh ! Music !...
Ah ! Music that I heard the angels' sing in Heaven
Uttering Holy ! Holy ! Holy ! Lord !
The Heavens and the Earth are filled with
Your holy praise.*

The legend on Yared's life holds that he was transported to Heaven in a spiritual trance where he heard the angels, the Seraphim and the Cherubim, sing "Holy ! Holy ! Holy !" in uninterrupted and eternal praise to the Ancient of Days. The legend further maintains that he was led to the Garden of Eden by three angels in the guise of three white birds, and there mastered the songs of the birds, and the sounds of the animals and beasts. Yared, the polyglot of nature's varied sounds, incorporated in his hymns reflections and observations of nature and its kaleidoscopic phenomena, all to the glory of the Creator. Thus, his compositions reflect the periodicity of the seasons, and of the agricultural cycle. To give instances, let us take some of his hymns for the rainy season (mid-June to mid September), and for the harvest season (mid – September to mid- December).

For the rainy season:

**1 - ደምፀ አገረሁ ለዝናብ
ሶበ ይዘንብ ዝናብ ይትፈሰሱ ነዳያን
ደምፀ አገረሁ ለዝናብ
ሶበ ይዘንብ ዝናብ ይፀግቡ ርሁባን ...**

*Listen to the sound of the footsteps of the rain !
When the rains pour down, the poor rejoice.
Listen to the sound of the footsteps of the rain !
When the rains pour down, the hungry are satiated...*

**2 - ደመናትኒ ይሰምዑ ቃሎ
ወአፍላግኒ ይመልሱ ማያተ
ወያረውዩ ትልመ ...**

*The clouds hear and obey His word;
And the streams brim with water,
And the furrows quench their thirst...*

For the harvest season:

**1 - በጊዜሁ ሐለፈ ክረምት
ቆመ በረከት
ናሁ ፀገዩ ፀጌያት ...**

*In its own time, the rainy season has passed.
Now is established the season of plenty.
Behold ! The plants have blossomed and brought forth fruit...*

**2 . አሠርገወ ሰማዩ በከዋክብት
ወለምድርኒ አሠርገወ በፀጌያት ...**

*He has bedecked the sky with stars;
And the earth, He has adorned with flowers...*

Besides reflections on nature, some of Yared's compositions allude to historical events and record important happenings in his own lifetime. One such instance is his hymn dedicated to the consecration of Ehtiopia's first monastery of Debre Damo. Present on the occasion were Emperor Gabra Masqal, and Abune Aregawi, the monastery's founder and one of the Nine Saints who spread Christianity and monasticism in Ethiopia in the 6th century A.D. The hymn reads:

**ወረድዩ ብሄረ ሮሜ ለቤተ ክርስቲያን ርኡኩዋ፤
አእመርክዋ አፍቀርክዋ ከመ አህትዩ ረሠዩኩዋ...**

*I went down to the city of Rome,
And there saw the Church of Christ.
I came to know her, and to love her, and to regard her as a sister...*

This hymn has given rise to speculation, and sometimes even to a claim, especially by Ethiopian Roman Catholics, that Yared had sojourned in Rome at some point in his life. The fact, however, is that Abune Aregawi, unlike the other eight saints who were from Syria and the

Levant, was a Roman from Byzantium and that the allusion was only to his origin. In any event, this is a hymn sung over and over again on the eve of the annual festival of the church of St. Mary of Zion at Axum, the very seat and heart of Ethiopian Orthodox Christianity. The favorable mention of a sister Roman Church indicates no more than the two churches' shared belief in Christ as Savior.

The bulk of Yared's *deggua*, nevertheless, alludes to Biblical events, passages in sacred books, patristic works, hagiographies, homilies, etc. He divided the services of the year, not only according to the seasons, but also according to the course of Biblical history. Thus his hymns retell the story of Creation, the prophecies related to the birth of Christ, His life and teachings, and the subsequent spread of the faith. All of this retelling is, of course, done in his own unique manner. Thus, for instance, the whole ante-deluvian period is, in the simplest of terms, reduced and encapsulated into its barest essentials: namely to the act of creation, to the institution of the Sabbath, and to the building of the Ark.

**በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ፡
ወኩሎ ፈገግኞ አዕረፈ በሰንበት፡
ወይሴሎ ለኖኅ አመ አይኅ፡
ግበር ታቦተ በዘተድኅን።**

*In the beginning, God made the Heaven and the Earth;
And having completed all, He rested on the Sabbath;
And said He to Noah at the onset of the Flood:
“ Build yourself an Ark by which you may be saved”.*

Many of the hymns sung in the month and weeks preceding Christmas and on Christmas eve itself are verses either taken straight from the Psalms and Books of the Prophets or merely slight variations on them. For instance, one hymn sung time and again on Christmas eve in different melodies, with different accompaniments and varying movements is the verse taken from Psalm 68 followed, however, by a statement of the fulfillment of the prophecy.

**ነገሥተ ቱርኤስ ወደሴያት አምሐ ያበውኑ
ነገሥተ ሳባ ወዓረብ ጋዳ ያመጽኑ
ለዘተወልደ እምቀድስት ድንግል።**

*The kings of Thrace and the islands offer presents;
The kings of Saba and Arabia bring gifts
To Him born of the Holy Virgin.*

A related hymn concerns the Star of Bethelhem:

**ኮከብ ኮነ ሓዋርያ
ወዜነዎሙ ፍስሓ።**

*The star became a guide
And, to them, a herald of joy.*

On Lent, which is symbolic of the forty days that Christ fasted, but which, in Ethiopia, is practically overdone to last about fifty-six days, the hymn that is chanted over and over again alludes to the deeper significance of fasting beyond mere abstinence from nourishment. It is reminiscent of the Oriental carving of the Three Monkeys, one covering its eyes, the other its mouth, and the third its ears.

**ይፁም ዓይን
ይፁም ልሳን
አዝንኒ ይፁም አም ሰጧግ ሕሱም...**

*Let the eyes fast;
Let the tongue fast;
And let the ears fast from hearing evil...*

And on the joyous occasion of Easter, the favorite hymn reads:

**ክርስቶስ ተንሥኦ እሙታን
በዓቢይ ኃይል ወሥልጣን
አሠር ለሰይጣን
አግአዞ ለአዳም
ሰላም እም ይእዜስ ይኩን ሰላም።**

*Christ has risen from the dead
With great power and authority;
He has put Satan in chains;
He has set Adam free
Peace! Henceforth, let there be peace.*

As is clear from all of the above, Yared's compositions are multi-faceted, inspired, and tailored to suit all seasons. Many are verses adapted from the Pentateuch, the Psalms, the Books of the Prophets and the New Testament. In such instances, it is the temporal order, both over the months and year, and in a single liturgy or choir, in which he arranged them for service that has made his work enduring. Beyond this, Yared's genius lies not only in the ordering of Biblical passages, or in the originality of his own compositions, but even more in the melodies and chants he composed and in the instrumental accompaniments and bodily movements he prescribed.

YARED: THE MUSICIAN

1- The Melodies

There are three basic melodies by which Yared's hymns are sung: *Ge'ez*, *Izl* and *Araray*. Symbolism is basic to the entirety of Yared's system and each melody symbolizes the person of the Trinity: *Ge'ez* the Father, *Izl* the Son and *Araray* the Holy Spirit.

For the untutored or the uninitiated, the differences between the three melodies are difficult to discern. For the practitioners, it is all very simple, although even they are hard

pressed when asked to describe the differences. Their general response is, nonetheless, as follows.

- 1- The *Ge'ez* melody, symbolic of the Father, is hard stern, stark and dry. One may describe it as commanding, imposing, proclamatory, as elongated reading, as a series of utterances that are now incantatory and hastily delivered, or suddenly-slowly intonated. In any event, melodious and sonorous delivery of the hymns may be the best way to describe it.
- 2- The *Izl* mode, symbolic of the Son, is soft and gentle. Quite naturally, it is affective as it symbolizes the very heart of Christian teaching, namely Love. It is tender, mellow and comforting.
- 3- The *Araray* melody, symbolic of the Holy Spirit, is often described as plaintive, verging almost on the melancholic. It is quite often sung on somber occasions or seasons. The remembrance of Lent, and especially of Passion Week, or the chant at funerals use this mode. The etymology of the word, many say, is ለግርግር “evoked compassion,” “evoked pity”. Hence its plaintive and almost melancholic quality.

There is a rigorous rule as to what hymn is sung when and by what melody. There is further a sequence of melodies that is allowed, and a sequence that is not. Each melody may be sung independent of the other two. However, when a cluster of melodies of melodies occurs, there are rules to abide by:

- 1- all three melodies may be clustered together in one hymn or in a succession of hymns in the order of *Ge'ez*, *Izl*, *Araray*.
- 2- *Ge'ez* may be followed by *Izl* or *Araray*.
- 3- What is definitely not allowed is the clustering of *Izl* and *Araray* melodies, on their own. The two may consecutively follow *Ge'ez* melody, but they cannot follow each other.

The three melodies of *Ge'ez*, *Izl* and *Araray* are just the basic ones. There are sub-melodies, and sub-sub-melodies within each of them. That is the whole logic of Yared's system. It prescribes first the major melody, and then the specific sub-melodies appropriate to the various segments, syllables, or phrases of the hymn. Thus Yared's notational system may be seen, at one essential level, as musical shorthand although it may not be reduced to just that.

2- The Instruments

The three basic instruments used in Yared's system are the prayer staff (Tau-cross, or St. Anthony's cross), the sistrum and the drum, These again, have their symbolisms. Both the prayer staff and the sistrum are represented in carvings in the great monuments of ancient Egypt and may, therefore, suggest some connection and continuity.

The Prayer Staff or Tau-cross

The form of the staff is full of symbolism. The rod itself represents the cross of crucifixion, and the top of the staff which stylistically portrays the **head of a lamb**

alludes to the Biblical passage: “ነዋ በግዑ ለእግዚአብሔር ዘየአትት ሓጢአት ዓለም”
“Behold the **Lamb of God** that will cleanse the sin of the world.”

The prayer staff keeps time and beat. As it does so, it is swung forward, returned, and then swung again to the right and left. This is to symbolize the four cardinal points: north, south, east, and west, the message being that the Heavenly Lord is praised and glorified in all four corners of the earth. The staff is also raised up to the air, and then brought down to rest on the floor. Here again, the abode of God in Heaven is signified by the raising of the staff, while lowering it symbolizes the veneration of the faithful in awe and humility.

The prayer staff has, however, an additional and more mundane function. For the lay congregation, it is a lean-on staff. Ethiopian mass lasts up to three hours, and the faithful have to attend the service standing most of the time. It is a strain particularly on the old and weak. Every church, therefore, makes an allowance for this and keeps a large collection of those prayer staffs standing by the wall. They are of various sizes: short, medium, and tall. Believers who feel the need pick up staffs suited to their height and attend the long service in relative comfort either leaning their chins forward on it, or tucking it underneath their armpits to the side.

The Sistrum

The sistrum is an ancient instrument going back to Pharaonic Egypt. Where it appears first, in Egypt or Ethiopia, is an issue that is best left for scholars to resolve. In any case, the Egyptian and Ethiopian sistra are not exactly alike, and the latter have a symbolism that is purely Judaeo-Christian. The following Biblical verses suggest the form of the sistrum and the symbolism of its six rings. They are:

ኪሩቤል አለ ብዙሐት ዓዕንቲሆሙ
ወሱራፌል አለ ስድስቱ ክነፊሆሙ

*The myriad-eyed Cherubim
And the six-winged Seraphim...*

Further elaborating on the functions of the six wings of the Seraphim:

በክልኤ ክነፊሆሙ ይክድኑ ገዖሙ
በክልኤ ክነፊሆሙ ይክድኑ አግሮሙ
ወበክልኤ ክነፊሆሙ ይሐውሩ ::

*With the two wings, they cover their faces;
With the two wings, they cover their feet;
And with the two wings they walk.*

The suggestion here is that although they are guardians of the Heavenly Throne, they can not see the face of God, as the fire of the divinity would consume them.

Beyond its symbolism, the sistrum, like the prayer staff, helps to keep time and beat. Its jingling sound is likened to the sound of the flappings of the wings of the Cherubim and the Seraphim. It is reckoned also to be used by the twenty-four vigilant and heavenly priests and singers of the Holiness of the Lord.

The Drum

The drum used in Yared's music is different from either royal drums or those used in folk dancing and singing. The manner of its use is also distinct. It is attached by a leather strap to the shoulder of the drummer and hangs down loosely and laterally to the level of the waist. It is a kettledrum that is larger on one end and smaller on the other and that is beaten solely by the hands. The right hand beats the larger end of the drum, while the left hand beats the smaller one. The basic beat is **RL-RL-LLR-LLR**, one right-hand beat on the larger end followed immediately by a left-hand beat on the smaller. This is repeated again. The two left-hand beats on the smaller end are followed immediately by a right-hand beat on the larger end. This is repeated again. The drummer's eyes are often fixed on the sistra, for the latter signal the pattern and the tempo of the drumming. However, there are other beats and the intervals between the beats may be longer or shorter depending on the specific modes and chants used, and on the type of movement that is appropriate to the occasion.

3 – The Ensemble and the Dance

Yared's sacred music is performed by *debtera*, i.e. non-ordained clergy trained in its chant and performance. In analogy to the twenty-four priests of Heaven, there should be ideally twenty-four priests of Heaven, there should be ideally twenty-four *debtera* in two groups of twelve each. They form a group on the right with their own leader called a ቀኝጌታ (Leader of the Right), and a second group on the left led by a ግራጌታ (Leader of the Left). The whole choir is led by a መሪጌታ (Master of the Choir).

There are basically four modes of chant and performance:

- 1- **ቁም ዜማ**- The hymns are chanted by the human voice alone. This likened to the walk of the human.
- 2- **ዝማጫ**- the chants are accompanied by the swinging of the prayer staffs and by the swaying of the body. This is likened to the stride of the lion.
- 3- **መረገድ**- There are three sub-types in this category; each distinguished by the tempo, and all accompanied by the sistra, drums, and by movements. The first sub-type **መረገድ (merged)** is slow and even the second **ንዑስ መረገድ (minor merged)** is quicker, and the **ዓቢይ መረገድ (major merged)** is even more rapid. The last sub-type is even accompanied by rhythmic clapping. This is likened to the stomp of the ox.
- 4- **ፀፍኣት ቸብቸቦ** - the tempo of this performance is like that of the major merged with the top end of the drum being beaten and with the drummers moving rapidly, jumping and circling around. This is likened to the flapping of the wings of the bird.

Yared system of sacred music, of course, specifies the when and how of the performance of the hymns depending on the season, on the feast, and on the occasion. Lent, being a season of fasting and spiritual introspection, is a season in which only the first type (**ቁም ዜማ**) is allowed with the exception of Palm Sunday which is considered a joyous occasion. On the other hand, Christmas and Easter, respectively announcing the birth and the resurrection of Christ, are celebrated with all the types of performance included. It is the same on religious anniversaries, especially the days of adoration (**ንግሠ ታቦት**) when the tabots dedicated to the churches are brought out of the sanctuary and circle the **ዓውደ ምሕረት** (Field of Mercy), i.e. the church enclosure, three times before they are taken in again.

Yared's system of sacred music awaits full and systematic investigation. Perhaps the one area of the system that needs the most careful and thorough examinations is its aspect as music and dance. This is relatively a virgin field for musicologists to explore.

የቅዱስ ጊዮርጊስ

ቅዱስ ጊዮርጊስ ከሮማዊው አባቱ ከዘሮንቶስ እና የፍልስጤም ሴት ከሆነች በግሪስ አቅሌስያ ወይ ቱምብስታ በግእዙም ቤተክርስቲያን ከተባለችው እናቱ የፍልስጤም አውራጃ በሆነ በልዳ ተወለደ።

በዚያን ጊዜ ዘሮንቶስ በቁሳርያ ላይ የተሾመ ታላቅ መኮንን ሲሆን እርሱና ባለቤቱም በወርቅና በብር እጅግ ባለጠጋ ስለነበሩ በፍልስጤም ምድር የሚተካከላቸው አልነበረም። እነርሱም ለድሀ እየተመፀው አለት አለትም እግዚአብሔር እርሱ የሚወደውን መልካም ሥራ እንዲያሰራቸው በፀሎት የሚተጉ ነበሩ።

ቅዱስ ጊዮርጊስ 10 ዓመት ሲሆነው አባቱ ሞት በምትኩ ወንድ ልጅ የሌለው እግዚአብሔርን የሚያውቅ ሌላ መስፍን ተሾመ። ያም መስፍን ቅዱስ ጊዮርጊስን ልጅ ይሆነው ዘንድና መስፍን ሊያረገው ሽቶ እናቱን ለምኖ ወሰደው። ቅዱስ ጊዮርጊስ በ20 ዓመቱ የቅዱሳት መጻሕፍት ትምህርትን ፣ ሌሎችንም ተምሮ ጨርሶ በተጨማሪ ፈረስ መጋለብን ቀስት መወርወርን አውራ ማደንን ተማረ። ብርቱና ኃይል ጀግናም ስለሆነ የጦር መሪም ሆነ በዚህ ሁሉ የእግዚአብሔር ፀጋ አርፎበት በኃይል ላይ ኃይል ጨመረበት ቅዱስ ጊዮርጊስ በሰው ሁሉ ዘንድ ተወዳጅ፣ የሞህ፣ ርህራሄ፣ ትሁት ከመሆኑም በላይ በወጣትነት እድሜው የዚህ ዓለም ወርቅ፣ ገንዘብ ወይም መስፍንነት ወደኋላ ሳይጎትተው የነበሩትን ባሪያዎቹን ሁሉ ነፃ አውጥቶ የአምላኩን የኢየሱስ ክርስቶስን መስቀል ለመሸከም ጨከነ።

በዚያን ዘመን ጋላስና ጋሪስ የሚባሉ ሁለት እግዚአብሔርን የማያውቁ ጣኦት አምላኪዎች አንዱ በርም ሌላውም በአንጾኪያ ነግሰው ቤተክርስቲያንን ያሳድዱ ነበር።

ቅዱስ ጊዮርጊስ ከሀገሩ ተነስቶ ቢሩት ወደምትባል ከተማ ተጓዘ። የቢሩት ህዝቦችም አረማቂያን ሲሆኑ ሰይጣን ያደረበት ደራጎን (ዘንዶ) እያመለኩ ሴቶች ልጆቻቸውን ለመስዋእት ገብረው ጨረሱዋቸው። ቅዱስ ጊዮርጊስ እዚያ ደርሶ የአገረ ገዢውን ሴት ልጅ ብቻውን ተቀምጦ አግኝቶ ሲያነጋግራት አርሷም ለዘንዶው አምላካቸው (ለመስዋእት) ግብር እንዲበላት የተሰጠች መሆኗንና ዘንዶው ሲመጣ ቅዱስ ጊዮርጊስን እንዳይበላው ከዚያ ስፍራ እንዲሸሽ አለችው። ዘንዶውም እየሰገረ በመጣ ጊዜ ቅዱስ ጊዮርጊስ በትምህርተ መስቀል ሲያማትብበት የዘንዶው ዓይን ታወረ። ኃይሉም ደክመ ለቅዱስ ጊዮርጊስ ሰገደ የዘንዶውንም አንገት ቅዱስ ጊዮርጊስ በታጠቀው ዝናሩ አስሮ ልጅቱን እያሰጎተተ ው ከተማ አውጥቶ ሰዎቹ ባዩት ጊዜ ደንግጠው ሸሹ። ቅዱስ ጊዮርጊስ ግን ያ ዘንዶ አምላክ እንዳልሆነ አሳምኖ ከከተማ አውጥቶ ገደለው። ሰማይና ምድርንም የፈጠረውን እግዚአብሔርን አሳምኖ (አስተምሮ) ካህን አምጥቶ የዚያን አገር ህዝብ አስጠመቀ።

ቅዱስ ጊዮርጊስ ወደ ፋርስ ሀገርም ሄዶ በዚያም 70 ጣኦት አምላኪ ነገስታትና ተከታዮቻቸው ጋራ ደረሰ። በፋርስም ቤተክርስቲያኖች ተዘግተው ቅድሳት መፃህፍት ተቃጥለው ክርስቲያኖች ታጥተው ነበር። ቅዱስ ጊዮርጊስም ሁሉን በፈጠረ በእግዚአብሔር እንዲያምኑ ማስተማር በጀመረበት ጊዜም 70ው ነገስታት ተናደው በቅዱስ ጊዮርጊስ ላይ መከራ ጸናት እስከ ሞት ድረስ እንዲደርስበት ደነገጉ። የሰቃዩም አይነቶች በመጋዘ መተርተር፣ በምሳር(መጥረቢያ) መፈለጥ፣ በጦር መውጋት፣ በእሳት መቃጠል፣ ሥጋው ለአውራ መሰጠትና አንዲሁም በዱር በገደል ለንፋስ መሰጠት ናቸው። በዚህ ሁሉ ሰቃይ መሀል ቅዱስ ጊዮርጊስ ሦስት ጊዜ ሞት ተነስቷል።

አስቃዮቹም ገድለውት ትተውት ሲመለሱ ቅዱስ ጊዮርጊስ ግን ከበስተኋላቸው እየተከተለ አምላኪ ኢየሱስ አስነሳኝ ሲላቸው ብዙዎቹ በቅዱስ ጊዮርጊስ አምላክ እያመኑ ወደ አደባባይ ይወጡ ነበር። ቅዱስ ጊዮርጊስ ለሰባት አመታት በዚህ ሁኔታ ከተጋደለ በኋላ 70ውን ነገስታት እሳት ከሰማይ ወርዶ እንዲበላቸው ምድርም ተከፍታ ጣኦታቸውን አንድትውጥባቸው አድርጎ የፋርስን ህዝቦች በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አሳምኗቸዋል።

በቅዱስ ጊዮርጊስ ስም መታሰቢያ ለሚያደርጉ እንዲሁም በፀሎቱም ለሚተማመኑ ሰዎች ክርስቶስ እንዲምርለት ቃልኪዳን ከአምላኩ ተቀብሎ በሚያዚያ 23 ቀን አንገቱን በሰይፍ ተመትሮ ሰማዕትነቱን ፈጸሟል።

የአቡነ ተክለሃይማኖት ታሪክ

በሰመ አብ ወወልደ ወመንፈስ ቅዱስ አህዱ አምላክ አሜን። የቅዱስ አባታችን የፃዲቁ የአቡነ ተክለሃይማኖት ታሪክ።

ጸጋ ዘአብ የተባለ ከደገግ ሰዎች ወገን የሆነ ሣራ የምትባል ደግ ሴት አግብቶ ተቀመጠ።

እግዚአብሔርን በማገልገል እጅግ ደግ ሆኑ። ጾም በመጻም ፀሎት በመፀለይ ትዕግስትንም ገንዘብ በማድረግ ከቀን ወደ ቀን በጎ ሥራን እያበዙ ሄዱ። እንደ አብረሃምና እንደ ሣራ እንደ ኤልሳቤጥና እንደ ዘካርያስ ሁለቱም እጅግ ይዋደዱ ነበር።

ነገር ግን ሣራ እጅግ መልክ መልካም ነበረችና ነገሯን የሰማ መልካን ያየ ሁሉ እጅግ ያደንቃት ነበር። ከአባቷ ቤትም ሳለች በህግ ጸንታ ሥራዋን ሁሉ ገለጸች። ለአንደበቷ መወሰንን ክንድን ለመፍተል አጸናች። አማቷ የሥራዋን ሁሉ ደግነት ባዩ ጊዜ ስሟን ለወጦ እግዚአ ሐሪያ አላት። ከዚያች ቀን ጀምሮ በዚህ ስም ስትጠራ ኖረች።

እግዚአ ሐሪያ እና ፀጋ ዘአብ በገንዘብ እጅግ የከበሩ ሆኑ። ነገር ግን እግዚአ ሐሪያ መካን ሆነች። ልጅም አልነበራትም ስለዚህም ነገር በወር በወሩ በአሥራ ሁለት ቀን የሚካኤልን በዓል መዘክር ጀመሩ።

የተራብ በማብላት የተጠማ በማጠማት የታረዘ በማልበስ ነዳያንን በማክበር የተቸገሩትን በመርዳት ቀን ያዋረዳቸውን ወራት ያባሰባቸውን በመደገፍ እንግዳ መቀበል ግን የዘወትር ልማዳቸው ነበር።

እነርሱን ያየ ልጅ እንደሌላቸውም የሰማ ሁሉ ያዘን ነበር። ያገራቸው ሰዎች ሁሉ እርስ በርሳቸው በሰውና በእግዚአብሔር ዘንድ የእግዚአ ሐሪያና የጸጋ ዘአብ አኗኗር ምንኛ የወደድ ይሉ ነበር።

ካህኑ ጸጋ ዘአብና እግዚአ ሐሪያ የቅዱስ ሚካኤልን በአል ከቀድሟቸው ይልቅ እያበዙ ያዘክሩ ጀመር።

ከዘጠኝ ወር በኋላ በታህሣሥ ህያ አራት ቀን ፍስህ ጽዮን ተወለደ በዚያችም ቀን በጸጋ ዘአብ ቤት ታላቅ ደስታ ተደረገ መካን የነበረች ሚስቱ ወንድ ልጅ ወልዳለችና።

መልኩም እጅግ ድንቅ ነው። አንደ ብርሌ እንደ መስታወት የሚያነፀባርቅ ነው። ቅላቱም እንደ ጽጌረዳ ነው። ለነዳያንም ግብዣ አድርገው ዋሉ ለሀገራቸውም ሰዎች እንደ ማዕረጋቸው ምሳ አደረጉላቸው።

በአሉንም ካከበሩ በኋላ ለእግዚአ ሐሪያና ለጸጋ ዘአብ እግዚአብሔር ያደረገላቸውን በጎ ሥራውን ሁሉ እያደነቁ ወደ ቤታቸው ተመልሰው ገቡ።

ይህም እግዚአብሔር የመረጠው ልጅ በተወለደ በሦስተኛ ቀን ይህችም የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የትንሣኤው መታሰቢያ በምትሆን በታወቀች ቀን በእለተ ሰንበት ማለት ነው። ከቀኑ በሦስት ሰዓት ይህ ብላቴና እጆቼን አንሥቶ ወደ ሰማይ ተመልክቶ እግዚአብሔርን በማመስገን እንዲህ ብሎ ጨሆ ተናገረ።

ከወልድ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በባሕርይ በህልውና አንድ የሚሆን አብ በአካል በስም ልዩ ነው። ከአብ ከወልድ ጋር በባህርይ በህልውና አንድ የሚሆን መንፈስ ቅዱስ በአካል በስም ልዩ ነው ብሎ አመሰገነ።

በሦስት ሰዓት በቅዳሴ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወደ ወደወደደበት ስለሚወርድ ሕፃኑም መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ አይቶ እሱ እንዳስተማረው ለፈጣሪው እየተገዛ ይህን ሦስት የምሥጋና ቃል አቀረበ።

እናቱም ከተመረጠ ልጅዋ ይህን ልዩ ምስጋና ስምታ በልቡናዋ እያደነቀች ልጇ ፍስህ ጽዮን ምን ትላለህ ይህ ቃል ያባትህ ሥራ ነው። ለአንተ ግን የሚገባህ ጡት መጥባት ነውና።

ባሏ ጸጋ ዘአብ ተመልሶ ወደ ቤቱ በገባ ጊዜ ልጇ የተናገረውን ነገር ሁሉ ነገረችው። ጸጋ ዘአብም ነገሩን ስምቶ አደነቀና ልጇ እግዚአብሔር ያሳድግህ ብዙ ዘመን ያኑርህ። በቤተ እግዚአብሔርም እንዲህ እያልክ ስትቀድስ አይህ ዘንድ አመኛለሁ አለ።

ይህንም ብላቴና መላእክት ክንፋቸውን እየጋረዱ ዘወትር ይመግቡታል። እሱም ክንፋቸውን ሲጋርዱት ባያቸው ጊዜ ከነሱ ጋር ይጫወት ነበር። ሁል ጊዜ ይስቅ ነበር እንጂ ሕፃናት እንደሚያለቅሱ አያለቅሰም ነበር። ቅኖች ሰዎች ዘወትር ደስ ይላቸዋልና።

ፍስህ ጽዮን ሰባት አመት ከሆነው በኋላ ከአባቱ ዳዊት ተማረ። ህጋቸውንም ከመጠበቅ ጋር በቤተክርስቲያን የሚነበብ መፃህፈትን ሁሉ ብሎይና ህዲስ አጠና። ሲማርም ቀድሞ የተማረው ይመስላል። የነገሩትንምፈጥኖ ይይዝ ነበር። በልቦናው ክርስቶስ አድርጎታልና። አስራ ስድስት አመት በሆነው ጊዜ ካባቱ ወደ ጳጳሱ ወደ አባ ጌርሎስ ወሰደው ከዚያም ዲቄና ተሾመ።

ፍስሀ ጽዮን እናት አባቱ ያወጡለት ስም ሲሆን በመንፈስ ቅዱስ ተክለሃይማኖት ተብሏል ተክለሃይማኖት ማለት ተክለ አብ ተክለወልድ ተክለመንፈስ ቅዱስ ማለት ነው።

እግዚአብሔር አምላክም አዲስ ሀዋርያ አድርጎ ሾመው። የኢትዮጵያም ብርሃኗ ነው። በመላው ኢትዮጵያ ወንጌልን ሰበከ። በተጋድሎ ኖረ። ሰባት አመት በአንድ እግሩ ቆሞ ፀለየ። የተሰጠውም ቃል ኪዳን ለኛ በረከት ነው።

የአባታችንም የተክለሃይማኖት የዘመናቹ ቁጥር ዘጠና ዘጠኝ አመት ከአስር ወር ከአስር ቀን ነበር። እንደዚሁም በአባቱ ቤት ሆኖ ሁለት አመት በከተታ ሦስት አመት በወፋት ዘጠኝ ወር በዳሞት አስራ ሁለት አመት በአማራ አስር አመት በሐይቅ አስር አመት በዳሞት የትግራይን ገዳማት በመዞርና ኢየሩሳሌም በመሄድ አንድ አመት።

አንድ ወር ዱዳ በሚባል አገር ሆኖ ዘጠኝ አመት ከአስር ቀን በአስቦ ገዳም ኖረ። እንደዚሁም ህይወቱን በበጎ እርጅና በለምለም ሽምግልና በገድልም ጎልማሳ ሲሆን እስከሚያርፍበት ዘመን እግዚአብሔርን ሲያገለግለው ኖረ።

ሌሊትና ቀን በመቆም አጥንቱ የተሰበረ በክረምትና በበጋ ቁር መልኩ የጠቆረ በጌታ ስም ደም ተቀብቶ ሰማዕት የሆነ ዕንቁ በሀርይ የደሀ ድልብ የአለም ፀሀይ የተመረጠ ብርሀን የተወደደ የጠራ የተፈተነ የሽማግሌው አባታችሁ ህይወት ይህ ነው።

የፀሎቱ ኃይል ከክፉ ይጠብቀን ከህጢያትም ያንገን። ለዘለአለም በእውነት።

የቅድስት ክርስቶስ ስምራ ታሪክ

በሰመ በአብ ወወለድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን የእናታችን የቅድስተ ክርስቶስ ስምራ ታሪክ

እናታችን ቅድስት ክርስቶስ ስምራ በፈጣሪዋ በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠች ብዕዕትና የተመሰገነች የተባረከችና የከበረች በትሩፋትና በገድል ከፍ ከፍ ያለች ንፅህናን የተጎናፀፈች የክርስቶስ አርዐተ መስቀል በመሸከም ከፍፁም ምስጋና ጋር በጸም መፈተንን ፍቅርንና ትህትናን ገንዘብ ያደረገች ናት።

ፍጹም ትዕግስትን ከዕንባ ጋር ገንዘብ በማድረግ በአንደበቷ ሐሰትና ክፉ ከመናገር ተቆጠበች በጎሊናዋም ወደሞት ጎዳና የሚወስድ የዚህን ዓለም ሥራ በመናቅ ዓመፃና፣ ተንኮሎን ከማሰብ ተወገደች። ሰውነቷን ከዝሙት ሥራ ንጹህ አድርጋ በብቸኝነት በበርሃ መኖርን በየጊዜውና በየሰዓቱ ጎሊናዋን ከኃልዩ ኃጢአት ማራቅና በትዕግስት ሰረገላ ተነጥቃ በመለኮት ዙፋን ፊት ከትጉሃን መላእክት ጋር በምስጋና መተባበርን መረጠች።

ችግርና ረጋብ ሌላውም መከራ ሁሉ ያለትዕግስት አይቻልምና። ስለዚህም ይህች ብልህና ትሑት የሆነች እናታችን ክርስቶስ ስምራ ለፍጥረቱ ሁሉ ራስዋን ዝቅ በማድረግ ፈተናን የማለፍ መጎነጸፊያ ተጎናጸፈች። ችግርንም የማቸነፍ አክሊል ተቀዳጅች።

የእናታችን የክርስቶስ ስምራ የመዓዛዋ ጣዕም እንደ አርን የክህነት መዓዛ ጣዕም ማለት ከአበባ ከከርቤ ከአሰሜ ከልዩ ልዩ ዕፅዋት እንደ ተቀመመ የሸቱ ጣዕም አይደለም። ከክቡር ወንጌል የተገኘ ጣዕመ መዓዛ ነው እንጂ።

ከከዋክብትና ከጨረቃ ብርሃን ይልቅ የፀሐይ ብርሃን እንዲበልጥ የእናታችን የክርስቶስ ስምራ የትሩፋቷ ብርሃን ከሌሎች ቅዱሳን አንስት የትሩፋት ብርሃን ይበልጣል።

እስዋ የከበረችና የበለጸገች ስትሆን ሥጋዊ ፈቃድን ደስ የሚያሰኝ ኃላፊ ጠፊ የሚሆን በዚህ ዓለም የጣፈጠ ምግብ ከመብላት ተቆጠበች የምንኩስናን ሥርዓት ምልክት የሚሆን አስኬማ መላዕክትን ተቀዳጅታለችና።

ድምፁ አራዊትን ፀብኦ አጋገንትን ችለው ታግሰው ሥቃይና መከራን እየተቀበሉ በዱር በገደል እንደሚኖሩና ተጋድሎአቸውን በአሸናፊነት እንደተወጡ የቀደሙ አባቶቿ መነኮሳት ብቸኝነትን መረጠች ሰውነቷንም ለብዙ ደዋትወ መከራ አሳልፋ ሰጠች።

የክርስቶስ ስምራ የትውልድ ሐገሯ በሽዋ ክፍለ ሐገር በቡልጋ አውራጃ ልዩ ስሟ ቅዱስ ጌዩ የተባለች ሐገር ናት።

በዚህችም አገር በወርቅ በብር በሐር እና በልዩ ልዩ ልብስ በወንድና በሴት አገልጋዮች በፈረስና በበቀሎ የከበረ አንድ ስሙ የታወቀ ሰው ነበረ። የዚህም ስሙ ስሙ ደረሳኒ ሲሆን የሚሰቱም ስም ዕሴኒ ይባላል። ሁለቱም ባልና ሚስቱ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ደጋግ ሰዎች ስለነበሩ በጎ ሥራቸው በዓለም ሁሉ የታወቀ ነበር።

እኒህም ሰዎች በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠችና የከበረች እጅግ አስተዋይና ብልህ የሆነች ልጅ እናታችንን ክርስቶስ ስምራን ወልደው በደም ግባቷና በጠባይዋ እየተደሰቱ አሳደጓት ከዚያም የእግዚአብሔር ሕግጋትን ሥርዓቶችንም ሁሉ አስተማሯት።

ባደገችና ለአቅመ ሌዋን በደረሰች ጊዜ የንጉስ ባለሟል የሆነ ትውልዱ ነገዱ ከአባ ምርጫ ወገን የሆነ የኢየሱስ ሞክ ልጅ ለሰምረ ጊዮርጊስ በሕግ አጋቧት።

እሱም በዚህ ዓለም ገንዘብ በጣም ከበረ ከመሆኑም በላይ በይበልጥ መንፈስ ቅዱስ ያደረበት ሰው ነበረ።

ከደም ግባቷ የተነሳ ሙሽራይቷ ማለት እናታችን ክርስቶስ ስምራን እጅግ አድረጎ ወደዳት። ይልቁንም ኃይለ መንፈስ ቅዱስ ሰላደረባት በመንፈሳዊ ጥበቧና ልዩ ልዩ አስተሳሰቧ አዋቂና ብልህ ነበረች መላ ሰውነቷም እጅግ ያማረ ነበር።

ከራስ ፀጉሯ አስከ እስከ አገር ጥፍሯ ምንም እንኳን የለባትም የጉንጨቿም ቅላት የሮማን ክፋይ ይመስል ነበር። ዓይኖቿም እንደ አጥቢያ ኮከብ ያበራሉ።

የአነጋገሯ ቅልጥፍና የአንደበቷ ጣዕም እጅግ በጣም የተወደደ ነበር። የእግዚአብሔርኩብ ጸጋ ያልተለያት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ረድኤት የጠበቃት የመንፈስ ቅዱስ በረከት ያደረባት ስለሆነች ደስ የሚያሰኝ ሥነ ምግባሯን የተመለከተ ሁሉ እጅግ በጣም ያደንቃት ነበር።

አማቷ ኢየሱስ ሞክም ይህች ብላቴና ለታላቅ ቁም ነገር የተመረጠች ነች በማለት ትንቢት ይናገርላታል ስለዚህ እንደ እመቤቱ አድርጎ ያከብራት ነበር።

ከዚህ በኋላም ለህጋዊ ባሏ ለሠመረ ጊዮርጊስ ዓሥራ አንድ ልጆች ወለደችለት ከነዚህም መካከል ዘጠኙ ወንዶች ሁለቱ ሴቶች ነበሩ። ልጆችዋንም ሕገ እግዚአብሔርን እያስተማረች በክብር በሰርዓት አሳደገቻቸው።

በዚያን ዘመን የእግዚአብሔር ባለሟል የሚሆን ዓፄ ገብረ መስቀል የሚባል የኢትዮጵያ ንገሠ ነገሥት ነበር። እረሱም ዝናዋን ስምቶ ሥነ ምግባሯን ተመልክቶ ይልቁንም በሷ ላይ ያደረውን ኃይለ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ስለገለጸለት እጅግ አድርጎ ይወዳትና ያከብራት ነበር።

ከዕለታት በአንደኛው ቀን እናታችን ክርስቶስ ስምራ አጋልጋዮቿን ወደ ቤተክርስቲያን እንሔድ ዘንድ ተዘጋጁ አለቻቸውና አነሱም እሿ በጎ ብለው አጅበዋት ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄዱ።

ከዚያም እንደ ደረሱ በሉ እንግዲህ እኔ ከዚህ ጥቂት አቆያለሁና እናንተ ወደ ቤታችሁ ተመለሱ ለኔ ይህቺ አንዲት አገልጋይና ይህ ሕፃን ልጅ ብቻ ይበቁኛል አለቻቸው።

በዚያኑ ጊዜ አገልጋዮቹ እጅ እየነሱ ወይም እየተሰናበቱ ወደ ቤታቸው ተመለሱ።

ከዚያም ከዳዊት መዝሙር ልቤ ጽኑ ነው አቤቱ ልቤ ጽኑ ነው እግዚአብሔርን ፈጽሜ አመሰግነዋለሁ እግዚአብሔር የድሀንነቱ መብራት ስለሆነ ማን ያስደነግጠኛል እግዚአብሔር የህይወቴ መተማመኛ ነው ምንስ ያስፈራኛል የሚለውን እየጸለየች የሚያልፈውን ዓለም በማያልፈው ዓለም ለመተካት ወይም ለመለወጥ አውጭኝ እግራ ብላ ገሠገሠች።

ያ በልሰላሴና በእንክብካቤ የኖረ አገር ከመንገዱ ብዛት እንደዚሁም ከቅርቅፍቱና ከእንቅፋቱ የተነሣ ፈለግ ሲያወጣ ሥጋውን እየቆረጠች ስትጠለው ደሙ እንደ ጎርፍ ውሃ ይወርድ ነበር።

ያች የተከተለች አገልጋይ ግን ከአመቤቷ አግር እየተቆጠረ የሚወድቀውን የአካል ቁራጭ እያነሣች በልብሷ ትቋጥረው ነበር። በዚህ ዓይነት ችግርና የፀሐይ ሀሩር የብዙ ጎዳና ጉዞ ተጉዛ ከአሰባሰባት አገር ደረሰች።

በደብረ ሊባኖስ አቅራቢያ ወይም አካባቢ ስትደርስ የራስ ፀጉሯን ይዛው በነበረ ምላጭ ላጩት ልብሷንም አውልቃ ለነዳያን አከፋፈለች የያዘችውንም ገንዘብ በመንገድ ላይ ላገኘችው ሁሉ መፀውታ ጨረሰች።

ከዚያም አስቀድሞ ያዘጋጀችውን ልብስ ምንኩስናን ማለት ቀሚሰዋን አጥልቃ አፅፏን ተጎነፀፋ ቆሷን ደፍታ ደብረ ሊባኖስ ከሴቶች ገዳም ደረሰች። የገዳሙ መነኮሳትም በታለቅ ክብር ተቀብለው ወደበዓታቸው አስገቧት።

የእናታችን ቅድስት ክርስቶስ ሰምራ ረድኤቷ ከሁላችን ጋር ይሁን፤ አሜን።

የአባ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ገድል

ብፁዕ ቅዱስ የሚሆን የአባታችን የአባ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ገድል እንጀምራለን የማይሰለች ተጋዳይ የክብር ኮከብ የገዳም መብራት ስም አጠራጠሩ እርግናው የተመሰገነ ብፁዕ ቅዱስ ደግ አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ከግብፅ ደቡብ ከቆላው አገር ከንጊሳ ሀገር የተገኘ ገዳማዊ ነው። በግብፅ በረሃ 3 መቶ ዓመት ኖረ።

ከዚያም ወደ ኢትዮጵያ ወጥቶ በዘቋላ ገዳም እህል ሳይበላ ውኃ ሳይጠጣ ልብስ ሳይለብስ ሁለት መቶ ስድሳ ሁለት ዓመት ዕራቁቱን ኖረ ኑሮውም አንደ ሰው አልነበረም በምድር ላይ እንደ መላእክት ሆኖ ኖረ ተጋድሎውንም መጋቢት አምስት ቀን በዕለት እሁድ ፈፀመ። እርሱ እግዚአብሔር ሕዝበ ክርስቲያንን ሁሉ በአቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ጸሎት ይማረን ለዘለዓለሙ አሜን።

የአቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ አባቱና እናቱ ከደጋግ ከምእመናን ሰዎች ወገን ነው የአባቱ ስም ስምዖን ይባላል ከነገደ ብንደም ነው የእናቱ ስም አቅሌስያ ይባላል ወላጆቹም በእግዚአብሔር ፊት ደጋጎች ነበሩ አቅሌስያ መካን ሆና ልጅ አጥታ ልጅ ባለማግኘቷ እያለቀሰች ሠላሳ ዘመን ኖረች።

ከዕለታት በአንዲት ቀን ወደ ቤተክርስቲያን ገብታ የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ ካለበት ፊት ለፊት ቆማ አባክህ ጌታዬ አንተን ደስ የሚያሰኝ ፈቃድህን የሚፈጽም ንጽሕናን የሚወድ ልጅ ስጠኝ ብላ ጸለየች።

ያን ጊዜም ከሥዕሉ ቃል ወጥቶ ሥልጣኑ ከሰማይ ከፍ የሚል ንጽህናው ከሚካኤል ከገብርኤል የሚተካከል ክህነቱ እንደ መልክ ጼዴቅ እንደ መጥምቁ ዮሐንስ እንደ ነቢይ ኤልያስ የሆነ ልጅ አንቺ ተቀበደ አላት።

በቀድሞ ዘመንም ከቅዱሳት አንስት አንዲቱ ያደረገችውን በቅዱሳት መጻሕፍት ስምታናል እሷም የያዕቆብና የኤሳው እናት ርብቃ ናት በማሕፀኗ ስለ ነበረው ፅንሰም ቃለ እግዚአብሔር ልትጠይቅ ሔደች።

እግዚአብሔርም ሁለት ልጆች በማሕፀንሽ አሉ ሁለት ልጆች ካነቺ ይወለዳሉ አንዱ ካነዱ ይበልጣል ታላቁ ለታናሹ ይገዛል አላት።

አቅሌስያም እንደ ርብቃ ስለ ልጅ ማግኘት የእግዚአብሔርን ቃል ልትጠይቅ ሄደች። እግዚአብሔርም ክብሩ ከፍ ያለ ልጅ እንቺ አላት ቁም በሌለው ልቡና ትሕትናን በተመላ ሕሊና ወደ እግዚአብሔር የምትቀርብ የቅዱሳን ጸሎት የምታስገኛት መልስ ይህቺ ናት።

የንጹሐንን ጸሎት ሚቀበል ጻድቃን የለመኑትን የሚሰጣቸው የእግዚአብሔር ምሕረቱ ቸርነቱ ዕፁብ ነው ድንቅ ነው ምስጋና ለርሱ ይሁን፤ ለዘላለሜ አሜን።

ከዚህ በኋላ አቅሌስያ በመጋቢት 29 ቀን ፀነሰች በታኅሳስ 29ም ደም ግባቱ ያማረ ልጅ ወለደች። መልአኩ ገብርኤልም በሰው አምሳል መጥቶ የዚህ የልጅሽ ስሙ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ይሁን አላት ከዚያን ጊዜ ጀምሮ መልአክ እንደ አወጣለት ገብረ መንፈስ ቅዱስ ተብሎ ተጠራ። በዚያም ቀንም ሕፃኑ ተነሥቶ ከናቱ ጭን ወርዶ ለአብ ለወልድ ለንፈስ ቅዱስ ሦስት ጊዜ ሰገደ ዳግመኛ ከጨለማ ወደ ብርሃን ለአወጣህኝ ለአብ ለወልድ ለመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ይሁን አለ።

ስለ ጻድቁ ስለ ኖሳ መወለድ በሄኖክ መጽሀፍ እንደተነገረ ሕፃኑ ከአወላጃቱ እጅ ተነሥቶ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ብሎ አሸናፊ እግዚአብሔርን አመሰገነ ተብሎ እንደተነገረ እንዲሁ ይህቺ ክብር ከእናታቸው ማሕፀን ጀምሮ ቅዱሳንን ከሚቀድሳቸው አምላክ ለቅዱሳን ሁሉ ትሰጣለች።

ከዚህ በኋላ እናቱ አላቀፈችውም ጡቷንም አልጠጣም ያን ጊዜም ከዚያ የነበሩ ይህንን ተአምራት ያዩ አደነቁ እናቱም አደነቀች ዕፁብ ዕፁብ አለች።

ከሦስት ዓመት በኋላም እግዚአብሔር መልአኩ ገብርኤልን እንዲህ ብሎ አዘዘው ሕፃኑን ከእናቱ ክንድ ተቀበል ብዙ ገዳጣውያን ወደ አሉበት ገዳም ውሰድና ከበራቸው አስቀምጠው አበ ምኔቱንም ሕፃኑን ከበር አንስተህ ካነተ ዘንድ አኑረው ስለ ልብሱ ስለ ምግቡ አታስብ ሕፃኑ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ነውና ምግቡም መንፈሳዊ ነውና ይኸውም ከእግዚአብሔር የሚወጣ ቃል ነው ሰው በእን ጀራ ብቻ እንግዲህ ይኖር ዕወቅ በለው።

የእግዚአብሔር መልአክም ሕፃኑ ወደ አለበት ወርዶ ሕፃኑን ከእናቱ ክንድ ወስዶ ሴት ልጅዋን እንደምትታቀፍ በክንፋ አቅፈው ከዚያ የነበሩ ሰዎችም የእግዚአብሔርን መልአክ ሕፃኑን በክንፋ አቅፎ ሲሰጠው ባዩ ጊዜ ደነገጡ እስከ ሰባቱ ሰማያት አውጥቶ ወደ እግዚአብሔር አቀረበው እግዚአብሔርም ሕፃኑን ባረከው።

ሁለተኛው እግዚአብሔር መልአኩን እንዲህ አለው ወደ እናቱ ወደ ማርያም ውሰደውና ትባረከው።

ዳግመኛም አዳም ሴትና ሄኖስ ቃይናንና መላልኤል ያሬድና ሄኖክ ማቱሳላ ላሜህና ኖሳ ወደ አሉበት ውሰደውና ይባረኩት።

ዳግመኛም አብረሃም ይስሃቅና ያዕቆብ ወደ አሉበት ነቢያትና ሐዋርያትም ወደ አሉበት ውሰደውና ይባረኩት።

ዳግመኛም ጻድቃንና ሰማዕት ደናግልና መነኮሳት ሄሮድስ ሰለኦኔ ያስፈጃቸው ሕፃናትም ወደ አሉበት ውሰደውና ይባረኩት የሰጠሁትን ጸጋ አይተው እንዲያመሰግኑኝ።

ያን ጊዜም መልአክ ወደ እመቤታችን ውሰደውና ሳመችው ባረከችው ዳግመኛም ወደ ቅዱሳን ሁሉ ውሰደውና ሰላም አሉት ዳግመኛም መልሶ ወደ እግዚአብሔር አቀረበው።

መድኅን ጌታም እንዲህ አለው ሕፃን ገብረ መንፈስ ቅዱስ በመንግሥቱ ከእኔ ጋር ትነግሳለህና ደስ ይበልህ በርታ የሚደርስብህን ሁሉ ታገሥ ብዙ ነፍሳት በአንተ ምክኒያት ይደናሉ ሰላሜ ካንተ ጋር ይሆናል።

ከዚህ በኋላ መልአኩ ወስዶ አባ ዘመደ ብረሃን ወደ አለበት አወረደው ከመግቢያው በር ላይም አስቀምጠው መልአኩም ወደ አለበት ገብቶ እግዚአብሔር እንደ አዘዘው ሁሉን ነገረው።

መልአኩም ከእሱ ከሌደ በኋላ አባ ዘመደ ብረሃን ወዲያውኑ ተነሥቶ ነገሩ እውነት እንደ ሆነ ያውቅ ዘንድ ፈጥኖ ወጣ። መልአኩም እንደነገረው ሕፃኑ ከበር ተቀምጦ ፈገግታን ተሞልቶ አገኘው እጅግ ደስ ብሎትም ለእግዚአብሔር ሰገደ ሕፃኑንም አንሥቶ ስሞ ታቅፎ ወደ ቤቱ አገበው።

በፍቅር በሥነ ሥርዐት አሳደገው መዘሙረ ዳዊትን ቤተ ክርስቲያን የምትቀበላቸውን መጻሕፍትን ሁሉ አስተማረው።

ያባታችን በረከት በሁላችን ላይ አድር ይኑር፤ አሜን።